

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5C/247/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613204080
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8613204080.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Ivo Parada, v právnej veci žalobkyne A. N., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX N. Y. XX, právne zastúpená JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanému Rapid life životná poisťovňa, a.s., Garbiarska 2, 040 71 Košice, IČO: 31 690 904, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

O d k l a d á vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, 040 01 Košice, IČO: 44 325 452, sp. zn. 3C/2529/2012 zo dňa 19.1.2012, vydaného rozhodcom JUDr. Michalom Škriabom.

Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, 040 01 Košice, IČO: 44 325 452, sp. zn. 3C/2529/2012 zo dňa 19.1.2012, vydaného rozhodcom JUDr. Michalom Škriabom.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 379,60 eura na účet jej právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, č. ú. SK42 0900 0000 0001 0468 1744, VS: 18913 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok v sume 331,50 eura na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa podanou žalobou proti žalovanému domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, 040 01 Košice, IČO: 44 325 452, sp. zn. 3C/2529/2012 zo dňa 19.1.2012, vydaného rozhodcom JUDr. Michalom Škriabom a odkladu jeho vykonateľnosti.

Svoju žalobu odôvodnila dôvodmi, ktoré sú uvedené nižšie.

Žalovaný upriamil pozornosť na zmenu právnej úpravy, ktorá medzičasom od podania žaloby nastala a ktorá sa veci dotýka. Zákonom č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní bolo s účinnosťou od 1.1.2015 v čl. V zavedené ust. § 243d zákona č. 233/1995 Z.z., ktoré sa dotýka aj účinkov rozhodcovského rozsudku, ktorý je predmetom tohto konania. Podľa § 243d zákona č. 233/1995 Z.z. rozhodcovské rozhodnutie, ktoré vzniklo pred 1.1.2015 a ktoré nebolo dané na exekúciu do 31.3.2015 prestáva účastníkov konania zaväzovať. Lustráciou prípadov vedených na Okresnom súde Svidník je možné zistiť, že rozhodcovský rozsudok žalobcu nebol daný na exekúciu, preto rozhodcovský rozsudok žalobcu prestal účastníkov konania zaväzovať. Podľa § 35 zákona č. 244/2002

Z.z. doručený rozhodcovský rozsudok má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Podľa § 159 ods. 1 O.s.p. doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním je právoplatný. Podľa § 159 ods. 2 O.s.p. výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány. Podľa § 161 ods. 1 O.s.p. je rozsudok vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie. Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/2005 Z.z. exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie, ak zaväzuje k povinnosti. Záväznosť rozhodnutia je právny pojem, ktorý zákon spája s jeho právoplatnosťou. Právoplatnosť je vlastnosť rozhodnutia, ktorá znamená jeho záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť. Z uvedeného plynie, že rozhodcovský rozsudok, ktorý je predmetom konania tým, že prestal byť záväzný, prestal byť právoplatný a nemá vo vzťahu k účastníkom konania žiadne právne účinky nezakladá právo a ani nezaväzuje k povinnosti. Iba právoplatný rozhodcovský rozsudok môže byť zároveň predmetom konania podľa § 40 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z. Zmyslom a účelom súdnej kontroly nad rozhodcovskými rozsudkami podľa § 40 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z. je prieskum takého rozhodnutia rozhodcovského súdu alebo rozhodcu, ktorý má pre dotknutého účastníka nejaký právny význam. Každé rozhodnutie má právny význam vtedy, ak deklaruje stav, alebo oprávňuje k právu, alebo zaväzuje k povinnosti. V okolnostiach prípadu ide o konštitutívne rozhodnutie, ktoré niečo právne konštituuje iba vtedy, ak k niečomu zaväzuje. Zmyslom žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku je brániť sa proti účinkom rozhodcovského rozsudku, čoho nevyhnutým predpokladom je jeho záväznosť. Ak mal v čase podania žaloby žalobca problém s rozhodcovským rozsudkom ten, že sa obával jeho vynucovania zo strany žalovaného, v súčasnosti pre zmenu právnej úpravy už tento problém mať nemôže. Súd je miestom riešenia takých vo svojej podstate krajných konfliktov, ktoré nie je možné vyriešiť inou cestou, teda mimosúdne. Podstatu konfliktu, ktorý priviedol žalobcu pred súd vyriešil zákon. Súdne konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku preto stratilo opodstatnenie. Na ďalšom vedení tohto konania nemôže mať žalobca žiaden právny záujem. Z uvedeného plynie, že v okolnostiach prípadu odpadol dôvod viesť súdny spor, pretože účinky rozhodcovského rozsudku, voči ktorým sa žalobca bráni žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku boli vo vzťahu k žalobcovi odstránené zákonom. Zákon dal žalobcovi to, o čo sa snažil v tomto konaní: dosiahnuť, aby ho rozhodcovský rozsudok nezaväzoval k povinnosti voči žalovanému. Vzhľadom na okolnosť, že rozhodcovský rozsudok žalobcu nezaväzuje, a teda že nie je právoplatný, nie je už v skutočnosti čo rušiť. Ďalšie vedenie súdneho konania je neehospodárne, už len akademické (pretože účastníkom konania rozsudok už nemá čo priniesť) a bez praktického významu. Vedenie tohto súdneho konania stratilo po zmene právnej úpravy svoj zmysel, pretože rozhodcovský rozsudok prestal byť exekučným titulom. Za týchto okolností stráca súdna ochrana, t. j. zásah súdnej moci v prospech ktoréhokoľvek účastníka konania práve pre plošný zásah zákonodarcu do oblasti účinkov spotrebiteľských rozhodcovských rozsudkov svoj účel (§ 101 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na popísanú zmenu právnej úpravy žalovaný navrhuje, aby súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Žalovaný zároveň predložil rozsudky Okresného súdu

3

5C/247/2013

Bardejov, ktoré žalobu v podobnej veci zamietli (4C/152/2013, 4C/153/2013) s veľmi logickou právnou argumentáciou, že oprávneným záujmom žalobcu ako spotrebiteľa predsa nemôže byť jeho účastníctvo v ďalšom súdnom konaní, ktoré by hypoteticky pokračovalo po zrušení rozhodcovského rozsudku. Žalovaný predložil niekoľko súdnych rozhodnutí v rámci ktorých súdy v dôsledku zmeny právnej úpravy zákona č. 233/1995 Z.z. zamietli žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu, ako aj rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach žalovaný navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice I č. k. 40C/258/2012-261 zo dňa 11.6.2015, rozsudok Okresného súdu Košice I č. k. 35C/5/2013-170 zo dňa 23.6.2015, rozsudok Okresného súdu Košice II č. k. 13C/299/2012-70 zo dňa 10.9.2015, rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 6C/190/2013-168 zo dňa 7.9.2015, rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4C/74/2013-243 zo dňa 25.6.2015, rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 11C/78/2013 zo dňa 26.10.2015, rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 44C/113/2013-210 zo dňa 15.6.2015, rozsudok Okresného súdu Trebišov č. k. 6C/134/2013-202 zo dňa 1.6.2015, rozsudok Okresného súdu Trebišov č. k. 6C/133/2013-154 zo dňa 16.9.2015, rozsudok Okresného súdu Michalovce č. k. 16C/155/2013-159 zo dňa 9.9.2015, rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 10C/274/2013-134 zo dňa 27.5.2015, rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/65/2013-282 zo dňa 23.9.2015, rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 7C/24/2013 zo dňa 19.10.2015, rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 12C/414/2012-210 zo dňa 30.9.2015, rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 10C/160/2013-434 zo dňa 30.9.2015, rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 7C/37/2013-397 zo dňa 7.7.2015. Uvedené rozhodnutia sú obsahovo v súlade s najnovšou judikatúrou Súdneho dvora EÚ v oblasti skúmania rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských zmluvách z pohľadu neprijateľnosti

zmluvných podmienok. Ide o rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-342/2013 zo dňa 3.4.2014, ktoré je priamo aplikovateľné na predmetné konanie.

Súd vykonal dokazovanie rozhodcovským rozsudkom Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, 040 01 Košice, IČO: 44 325 452, sp. zn. 3C/2529/2012 zo dňa 19.1.2012, vydaného rozhodcom JUDr. Michalom Škriabom, návrhom na uzatvorenie poisťnej zmluvy zo dňa 25.8.2008, Všeobecnými poisťnými podmienkami žalovaného a zistil tento skutkový stav:

Z rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, 040 01 Košice, IČO: 44 325 452, sp. zn. 3C/2529/2012 zo dňa 19.1.2012, vydaného rozhodcom JUDr. Michalom Škriabom je zrejmé, že žalobkyni bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému peňažnú sumu 13,13 eura a trovy rozhodcovského konania v sume 276 eur na účet žalovanej č. ú. 0441830595/0900, VS: 7725292012, alebo aby v tej istej lehote podala odpor na súde, ktorý tento rozhodcovský rozsudok vydal.

Podľa bodu 7a XVII. časti Všeobecných poisťných podmienok: „S uzavretím poisťnej zmluvy je pri jej vzniku spojený osobitný provízny náklad v podobe úhrady odmeny za sprostredkovanie poisťnej zmluvy medzi poisťovňou a poisťníkom, ktorý uhrádza poisťovňa. Podpisom poisťnej zmluvy vzniká poisťovní osobitná pohľadávka voči poisťníkovi vo výške vyplatenej províznej odmeny za sprostredkovanie príslušnej poisťnej zmluvy, ktorá sa vysporiada pri ukončení poisťného vzťahu zápočtom voči odkupnej hodnote, ak je vytvorená, alebo poisťnému plneniu. Ak odkupná hodnota pri ukončení poisteného vzťahu vytvorená nebola, pohľadávka sa stáva splatnou dňom ukončenia poisťného vzťahu a poisťovňa je

4

5C/247/2013

oprávnená voči poisťníkovi ju uplatniť podľa zásad dohodnutých v týchto všeobecných poisťných podmienkach pred rozhodcovským súdom.“

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),

- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,

5

5C/247/2013

- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, alebo
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 40 ods. 2 citovaného zákona ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa článku 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách, uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa článku 3 ods. 3 citovanej smernice príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré môžu byť považované za nekalé.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobkyňa uzatvorila so žalovaným dňa 25.8.2008 poisťovnú zmluvu na predtlačenom formulári. Súd sa stotožnil s názorom právneho zástupcu žalobkyne, že v zmluvnom vzťahu vystupovala žalobkyňa v pozícii spotrebiteľa a poisťovnú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú predformulovanú štandardnú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať normy spotrebiteľského práva a použiť náležité výkladové pravidlá. Neoddeliteľnou súčasťou predmetnej formulárovej spotrebiteľskej zmluvy boli aj Všeobecné poisťovné podmienky, ktoré v XV. časti upravovali rozhodcovskú doložku. Podľa bodu 1. citovanej rozhodcovskej doložky „Poisťovňa a poisťník sa dohodli, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovské konanie sa zásadne riadi zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov s výlukami a odchylnou právnou úpravou vykonanou týmto článkom, štatútom rozhodcovského súdu a jeho rokovacím poriadkom.“ Žalobkyňa namietala platnosť citovanej rozhodcovskej doložky. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka „Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú vrámcí dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.“ Citované ustanovenie je účinné od 1.1.2008, avšak rozhodcovskú doložku bolo možné v zmysle generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka) považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je podľa ust. § 53 ods. 5

6

5C/247/2013

Občianskeho zákonníka postihnutá absolútnou neplatnosťou už aj pred 1.1.2008. Neprijateľnosť rozhodcovskej doložky v zmysle generálnej klauzuly predstavuje skutočnosť, že nie je individuálne dojednaná, pretože je súčasťou Všeobecných poistných podmienok, ktoré vopred pripravila žalovaná a spotrebiteľ žiadnym spôsobom nemá možnosť ovplyvniť ich obsah. Môže len zmluvu ako celok, vrátane Všeobecných poistných podmienok, odmietnuť, alebo sa podrobiť celému predformulovanému obsahu. Z textu rozhodcovskej doložky v časti XV. Všeobecných poistných podmienok možno celkom zreteľne rozpoznať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pre porovnanie dala do pozornosti súdu neprijateľnosť rozhodcovskej doložky v rakúskom práve (§ 6 ods. 2 bod 7 rakúskeho zákona o ochrane spotrebiteľa „Pre spotrebiteľa sú v zmysle § 879 Všeobecného občianskeho zákonníka nezáväznú najmä také zmluvné ustanovenia, podľa ktorých... má byť spor medzi podnikateľom a spotrebiteľom rozhodnutý jedným alebo viacerými rozhodcami“) a závery univerzitných profesorov v dôvodovej správe k § 617 rakúskeho procesného kódexu. Poukázala na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-168/05 Elisa Maria Mostaza Claro, z ktorého vyplýva, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Tým budú naplnené ciele smernice, podľa ktorej sa majú štáty postarať o to, aby spotrebiteľa nekalé podmienky nezaväzovali (čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). K problematike neplatnosti rozhodcovskej doložky už bolo vydaných viacero rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ale aj Ústavného súdu SR, napr.: Najvyšší súd SR: 6Cdo 1/2012, Ústavný súd SR: IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011, I. ÚS 456/2011. Najvyšší súd SR vo svojom uznesení zo dňa 21.3.2012 sp. zn. 6 Cdo/1/2012 v právnej veci, ktorá sa týkala priamo žalovaného uvádza: „V preskúmvanej veci súdy v exekučnom konaní správne konštatovali neprijateľnosť a tým aj neplatnosť rozhodcovskej doložky z dôvodu, že nebola individuálne dojednaná a že spôsobovala nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej. Listiny predložené oprávnenou takýto záver umožňovali. Z poistnej zmluvy uzavretej medzi oprávnenou a povinnou vyplýva, že rozhodcovská doložka bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá už podpisom zmluvy, keďže sa v nej výslovne uvádzalo, že jej súčasťou sú (ako predtlačенý formulár) Všeobecné poistné podmienky pre životné poistenie, a teda aj rozhodcovská doložka obsiahnutá v XV. časti týchto podmienok. Na tomto fakte nič nemení skutočnosť, že v deň podpisu zmluvy podpísali zmluvné strany pokračovanie predtlačенého formulára poistných podmienok) aj osobitné zmluvné dojednania odkazujúce na tú istú rozhodcovskú doložku, teda doložku uvedenú v poistných podmienkach. Dovolací súd sa stotožňuje aj s dôvodmi, ktorými súdy v exekučnom konaní odôvodnili nevyváženosť dohodnutej rozhodcovskej doložky.“ Rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa v predmetnom konaní domáhala, priznáva žalovanému nárok odvodený z ustanovenia Všeobecných poistných podmienok v časti XVII. ods. 7a. Podľa bodu 7a XVII. časti Všeobecných poistných podmienok: „S uzavretím poistnej zmluvy je pri jej vzniku spojený osobitný provízny náklad v podobe úhrady odmeny za sprostredkovanie poistnej zmluvy medzi poisťovňou a poisťníkom, ktorý uhrádza poisťovňa. Podpisom poistnej zmluvy vzniká poisťovní osobitná pohľadávka voči poisťníkovi vo výške vyplatennej províznej odmeny za sprostredkovanie príslušnej poistnej zmluvy, ktorá sa vysporiada pri ukončení poistného vzťahu zápočtom voči odkupnej hodnote, ak je vytvorená, alebo poistnému plneniu. Ak odkupná hodnota pri ukončení poisteného vzťahu vytvorená nebola, pohľadávka sa stáva splatnou dňom ukončenia poistného vzťahu a poisťovňa je oprávnená voči poisťníkovi ju uplatniť podľa zásad dohodnutých v týchto všeobecných poistných podmienkach pred rozhodcovským súdom.“ Takto formulovaný text Všeobecných poistných podmienok je

nejasný a neurčitý a celkom rozhodne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je súčasťou predformulovaného textu Všeobecných poistných podmienok, z čoho je zrejmé, že nebol individuálne dojednaný. Provízny náklad v podobe úhrady odmeny za sprostredkovanie poistnej zmluvy, ktorým by mal byť zaťažený spotrebiteľ, je v zmysle nemeckej doktríny skutočného plnenia neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Rozhodcovský súd napriek tomu takýto nárok žalovaného v rozhodcovskom konaní bez bližšieho zdôvodnenia priznal a vôbec sa nezaoberal nevyváženosťou tohto zmluvného dojednania. Žalobkyňa tvrdí, že rozhodcovská zmluva vo forme rozhodcovskej doložky, na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, bola uzatvorená neplatne, preto nedostatok právomoci rozhodcovského súdu spôsobuje materiálnu nevykonateľnosť takéhoto rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovský rozsudok vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky možno nazvať „ničotným aktom“ alebo „paaktom“. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel.

Súd zároveň na návrh žalobkyne odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku (§ 40 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní).

Čo sa týka námietok žalovaného, k tomu je potrebné uviesť, že pri zrušení právoplatného rozhodcovského rozsudku ide o prelomenie materiálnej a nie formálnej právoplatnosti. Novelou Exekučného poriadku sa rozhodcovský rozsudok zo zákona nezrušil, a preto žalobkyňa pred účinnosťou ustanovenia § 243d Exekučného poriadku podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Mohlo by dôjsť k situácii, ak by sa opätovne zmenila právna úprava, ktorá by neobsahovala takéto ustanovenie Exekučného poriadku. Rozhodcovský rozsudok by stále existoval, bol by právoplatný a vykonateľný a teda by mohlo dôjsť k situácii, že žalovaný by si v exekučnom konaní vymáhal plnenie, ktoré bolo priznané nezákonným rozhodcovským rozsudkom. Je tiež potrebné poukázať na ust. § 372w O.s.p., ktoré ustanovuje, že spory o neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a o zrušení rozhodcovského rozsudku v spore spĺňajúcom podmienky podľa osobitného predpisu o ktorých sa začalo konať na súde a ktoré sa do 1.1.2015 právoplatne neskončili, prerokujú a dokončia sudy príslušné na konanie podľa doterajších právnych predpisov.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože v konaní mala plný úspech žalobkyňa. Hodnotu sporu nie je možné vyjadriť v peniazoch. Trovy pozostávajú z odmeny za zastupovanie za tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 3.7.2013 v sume 60,07 eura, podanie žaloby zo dňa 11.7.2013 v sume 60,07 eura, vyjadrenie zo dňa 14.1.2014 v sume 61,85 eura, účasť na pojednávaní dňa 22.4.2016 v sume 66 eur, k tomu patrí 2 x režijný paušál po 7,81 eura, 1 x po 8,04 eura, 1 x po 8,58 eura, cestové Stropkov - Svidník a späť (15 km x 2) na pojednávanie dňa 22.4.2016 motorovým vozidlom TOYOTA RAV4, EČ: SP 808AO, 0,25 eura/km, 0,25 eura x 30 km = 7,50 eura, spotreba paliva 7,2 l/100 km (0,072 l/km), cena pohonných hmôt 1,011 eura/l x 0,072 = 0,07 eura/km + 0,18 eura/km sadzba základnej náhrady = 0,25 eura/km, náhrada za stratu času na pojednávanie dňa 22.4.2016 Stropkov - Svidník 2 začaté polhodiny v sume 28,60 eura a 20 % DPH v sume 63,27 eura (§ 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. a), po 1.1.2014 § 13a ods. 1 písm. c), d), § 16 ods. 3, 4, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Náhrada trov konania je spolu v sume 379,60 eura, ktorú súd zaviazal zaplatiť žalovaného žalobkyňi na účet jej právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

8

5C/247/2013

O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobkyňa je podľa § 4 ods. 2 písm. za) tohto zákona od poplatku oslobodená a súd jej návrhu vyhovel. Preto súd zaviazal neúspešného žalovaného zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 331,50 eura (položka 3 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu citovaného zákona) na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Vo Svidníku dňa 22. apríla 2016